

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประเภทของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ รูปแบบการวิจัยเพื่อยกระดับการท่องเที่ยว ย่านตลาดอาหารกลางคืนในเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ มุ่งอธิบายและรวบรวมข้อมูลความคิดเห็น องค์กรความรู้ด้านการท่องเที่ยว ด้านมาตรฐานสุขาภิบาลอาหาร ด้านการออกแบบผังลอย รูปแบบตลาดโดยใช้อัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้านสื่อออนไลน์และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งถ่ายทอด องค์กรความรู้ เกี่ยวกับผลการวิจัยสู่ผู้ใช้ประโยชน์กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักท่องเที่ยว ผู้ค้าแผงลอย และชุมชนในพื้นที่ย่านตลาดอาหารกลางคืนในเขตคูเมืองเก่า จังหวัดเชียงใหม่

3.2 การเลือกพื้นที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ขอบเขตพื้นที่วิจัย การวิจัยนี้จะศึกษาในพื้นที่ ตำบลศรีภูมิ และตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นพื้นที่คูเมืองเก่า มีตลาดอาหารกลางคืน ซึ่งมีความเป็นไปได้ ในการพัฒนาศักยภาพย่านตลาดอาหารกลางคืน รวมทั้งหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนา ศักยภาพเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวย่านตลาดอาหารกลางคืนในเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่

3.2.2 ขอบเขตของประชากรผู้เกี่ยวข้องในการวิจัย การวิจัยนี้จะศึกษาได้แก่

1) กลุ่มผู้ประกอบการแผงลอย เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มแผงลอยย่านตลาดอาหาร กลางคืนในเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยตลาดอาหารกลางคืนประตูเชียงใหม่ ตำบลพระสิงห์ จำนวน 20 คน ตลาดอาหารกลางคืนสมเพชร ตำบลศรีภูมิ 20 คน ตลาดอาหารใต้รุ่ง ช้างเผือก ตำบลศรีภูมิ 20 คน

2) กลุ่มผู้นำชุมชนย่านตลาดอาหารกลางคืน เข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชนย่านตลาดอาหาร กลางคืนในเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยชุมชนย่านตลาดอาหารกลางคืน ประตูเชียงใหม่ ตำบลพระสิงห์ จำนวน 20 คน ชุมชนย่านตลาดอาหารกลางคืนสมเพชร ตำบลศรีภูมิ 20 คน ชุมชนย่านตลาดอาหารใต้รุ่งช้างเผือก ตำบลศรีภูมิ 20 คน

3) กลุ่มนักท่องเที่ยวย่านตลาดอาหารกลางคืนในเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยกลุ่มนักท่องเที่ยวย่านตลาดอาหารกลางคืนประตูเชียงใหม่ ตำบลพระสิงห์ จำนวน 100 คน กลุ่มนักท่องเที่ยวย่านตลาดอาหารกลางคืนสมเพชร ตำบลศรีภูมิ 100 คน กลุ่มนักท่องเที่ยว ย่านตลาดอาหารใต้รุ่งช้างเผือก ตำบลศรีภูมิ 100 คน

4) ตัวแทนองการบริหารส่วนท้องถิ่นผู้ดูแลย่านตลาดอาหารกลางคืน ในเขตคูเมืองเก่า จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยย่านตลาดอาหารกลางคืนประตูเชียงใหม่ ตำบลพระสิงห์ ย่านตลาดอาหารกลางคืนสมเพชร ตำบลศรีภูมิ และย่านตลาดอาหารไต้รุ่งช้างเผือก ตำบลศรีภูมิ รวม 20 คน

3.2.3 ขอบเขตเนื้อหา การวิจัยนี้เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพเพื่อยกระดับ การท่องเที่ยวย่านตลาดอาหารกลางคืนในเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ การเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว อาหารกลางคืน การดูแลมาตรฐานอาหาร การถ่ายทอดอัตลักษณ์ ตลาดอาหารกลางคืน ร้านอาหาร และการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ย่านตลาดอาหารกลางคืนเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการสำรวจภาคสนาม การสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึกและการจัดประชุม ระดมความคิดเห็นกลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลบริบททางรวบรวมข้อมูลความคิดเห็น องค์ความรู้ ด้านการท่องเที่ยว ด้านมาตรฐานสุขาภิบาลอาหาร ด้านการออกแบบผังลอย รูปแบบตลาดโดยใช้ อัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้านสื่อออนไลน์และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และทำการจัดบันทึกโดยใช้ เครื่องบันทึกเสียง รวมทั้งการบันทึกภาพด้วยกล้องถ่ายรูป เพื่อนำข้อมูลมาทำการสรุปปัญหาและ อุปสรรคที่มีต่อเศรษฐกิจของย่านตลาดอาหารกลางคืนเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แหล่งข้อมูลทุติยภูมิได้แก่ ประวัติความเป็นมา ของสถานการณ์ย่านตลาดอาหารกลางคืนเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงกรณีศึกษาอื่น ๆ โดยเป็นการมองจากหลายแง่มุมการศึกษาที่จะให้ข้อมูลในหลากหลายด้าน และวิธีการจัดการ ที่แตกต่างกันมากกว่าการยึดแนวคิดอันใดอันหนึ่งเป็นหลัก ข้อมูลที่ได้สามารถทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบ เพื่อเป็นการตรวจสอบเช็คข้อมูลซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ผิดพลาดหรือผิดพลาดน้อยที่สุด

3.4 การดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินงานในแนวทางของการวิจัยเชิงคุณภาพโดยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่ เกี่ยวข้องกับบริบทเศรษฐกิจย่านตลาดอาหารกลางคืนเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ จากแหล่งข้อมูล ปฐมภูมิ จากนั้นสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูลภาคสนามและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก พื้นที่จริง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนตรงตามกรอบแนวความคิดของการวิจัย โดยอาศัยเทคนิค ในการเก็บข้อมูลผ่านการพูดคุยกับชุมชน ผู้ประกอบการตลาดอาหารกลางคืน ในพื้นที่คูเมืองเก่า จังหวัดเชียงใหม่ ผ่านการสัมภาษณ์ รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

ข้อมูลที่ได้เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ (Empirical evident) ด้านบริบททางเศรษฐกิจของ ย่านตลาดอาหารกลางคืนเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ ในด้านองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยว ด้านมาตรฐานสุขาภิบาลอาหาร ด้านการออกแบบผังลอย รูปแบบตลาดโดยใช้อัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้านสื่อออนไลน์และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และสรุปปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อเศรษฐกิจของ

ผู้ประกอบการตลาดรวมทั้งการศึกษาทัศนคติและความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้เกี่ยวข้อง ต่อสถานการณ์การค้าของย่านตลาดอาหารกลางคืนเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเสนอ แนวทางการพัฒนาระดับของย่านตลาดอาหารกลางคืน ที่ชุมชน ผู้ค้า เทศบาล มีส่วนร่วม เพื่อสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนร่วมกัน

จากข้อมูลบริบทเศรษฐกิจย่านตลาดอาหารกลางคืนเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยสนาม (Field Research) โดยนักวิจัยจะเป็นส่วนหนึ่งในการ ดำรงชีวิตของแต่ละชุมชนในพื้นที่ ทำให้เห็นปรากฏการณ์ในบริบททางเศรษฐกิจของชุมชน และขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมการดำเนินดำรงชีวิต (Checkland, 1995) เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความเชื่อถือได้ (Credibility) และให้วิธีการเก็บข้อมูลที่มีความเหมาะสมตามลักษณะของประชากร เป้าหมายจึงเลือกใช้วิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

1) การสัมภาษณ์ (Interviews) เป็นการสัมภาษณ์เพื่อเจาะลึกประเด็นปัญหาและอุปสรรค ด้านการท่องเที่ยว ด้านมาตรฐานสุขาภิบาลอาหาร ด้านการออกแบบผังลอย รูปแบบตลาดโดยใช้ อัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้านสื่อออนไลน์ และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยการสัมภาษณ์แบบ ไม่เป็นทางการ (Informal Interviews) กลุ่มประชาชนในชุมชนแต่ละจุดตลาดอาหารกลางคืน เขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant Interviews) รวมทั้ง ผู้ประกอบการตลาดอาหารกลางคืน เจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) และการระดมถาม (Probe) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

2) การสังเกต (Observation) เป็นการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participation Observation) โดยวิธีการที่ผู้วิจัยเข้าไปพักอยู่ในพื้นที่เพื่อสังเกตแบบแผนการดำรงชีวิต และ ทำการจดบันทึกเพื่อนำข้อมูลแบบแผนการดำเนินชีวิต ปัญหาการด้านการท่องเที่ยว ด้านมาตรฐาน สุขาภิบาลอาหาร ด้านการออกแบบผังลอย รูปแบบตลาดโดยใช้อัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้านสื่อออนไลน์ และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของตลาด และสรุปปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อเศรษฐกิจ

3) การจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussions) เป็นการจัดเวทีสนทนาทัศนคติและ ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้เกี่ยวข้อง ต่อสถานการณ์ ด้านการท่องเที่ยว ด้านมาตรฐาน สุขาภิบาลอาหาร ด้านการออกแบบผังลอย รูปแบบตลาดโดยใช้อัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้านสื่อออนไลน์ และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาเขตเศรษฐกิจของตลาดอาหารกลางคืน รวมทั้งปัญหาที่ชุมชนมีส่วนร่วม โดยการให้คนในกลุ่มพูดในประเด็นที่กำหนดและผู้วิจัยจะเป็น ผู้ดำเนินการ (Moderator) สนทนาโดยปล่อยให้กลุ่มสรุปประเด็นของการสัมภาษณ์และยืนยันข้อมูล ที่ได้จากการสนทนากลุ่มก่อนสิ้นสุดการสัมภาษณ์

ในท้ายที่สุดผู้วิจัยทำการการจัดเวทีเพื่อหาข้อสรุปเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนา ด้านการท่องเที่ยว ด้านมาตรฐานสุขาภิบาลอาหาร ด้านการออกแบบแผงลอย รูปแบบตลาดโดยใช้ อัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้านสื่อออนไลน์ และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ชุมชนมีส่วนร่วม ให้กับผู้มี ส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อหาข้อสรุปเป็นแนวทางในการพัฒนาและนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดความยั่งยืน หลังจากที่ได้โครงการวิจัยเสร็จสิ้น (Sadler, 2000)

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นงานที่ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสื่อสาร ที่มีความถูกต้อง ผ่านขั้นตอนที่หลากหลายเพื่อลดความน่าจะเป็นที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ ที่คลาดเคลื่อน หรือเรียกว่า การตรวจสอบสามเส้า (Triangulation) ซึ่งการใช้วิธีการที่หลากหลาย จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น (Bloomberg and Volpe, 2012) การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยเครื่องมือ ต่าง ๆ ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลที่มีความเหมือน ๆ กันของบริบทเศรษฐกิจตลาดอาหารกลางคืนเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ จากการสร้างคำถามปลายเปิดที่มีรูปแบบและตอบคำถามแบบเรียงความสั้น ๆ เกี่ยวกับด้านการท่องเที่ยว ด้านมาตรฐานสุขาภิบาลอาหาร ด้านการออกแบบแผงลอย รูปแบบตลาดโดยใช้อัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้านสื่อออนไลน์ และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ การสัมภาษณ์ผู้นำตลาด และตัวแทนของตลาดอาหารกลางคืน เป็นการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ รวมทั้งการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) ซึ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับการศึกษา กรณีศึกษา

นอกจากนี้เพื่อเป็นการตรวจสอบความเชื่อมั่นของข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ออกแบบ สอบถามเพื่อชี้วัดบริบทเศรษฐกิจตลาดอาหารกลางคืนเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการ เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในตลาดอาหารกลางคืนเขตคูเมืองเก่าจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ (1) สภาพการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์ (2) ความคิดเห็นด้านการออกแบบแผงลอย รูปแบบตลาดโดยใช้อัตลักษณ์พื้นถิ่น (3) มาตรฐาน สุขาภิบาลอาหารและการจัดการสิ่งแวดล้อมของตลาด และ (4) ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อเศรษฐกิจ ของตลาดอาหารกลางคืน โดยกำหนดลำดับความสำคัญของคำถามในแต่ละส่วนตามเห็นควรของ กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นดังนี้

คะแนน	ระดับที่มีการปฏิบัติหรือให้ความสำคัญ
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด
0	ไม่มีหรือไม่สำคัญ

กลุ่มเป้าหมายในการวิเคราะห์ที่ใช้การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) แบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างที่อาศัยดุลยพินิจของผู้เก็บข้อมูลเป็นหลัก

2. แบบสังเกตการณ์ (Observation) หรือการจดบันทึก (Note taking) ผู้วิจัยใช้การสังเกตการณ์ถึงแบบแผนการค้าขาย และทำการจดบันทึกเพื่อนำข้อมูลแบบแผนการวางแผนจัดการท่องเที่ยว และสรุปปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อเศรษฐกิจของตลาดอาหารกลางคืน เพื่อเป็นการสังเกตเห็นพฤติกรรมหรือการปฏิบัติบางอย่างที่ไม่ได้กล่าวถึงหรือบิดเบือนจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ที่สำคัญคือการสังเกตการณ์จะทำให้เห็นสภาพแวดล้อมที่จะทำให้เข้าใจการสัมภาษณ์มากขึ้น ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าข้อมูลที่ได้จากการสนทนาไม่มีความแน่นอนหรือเกิดขึ้นจากการความเป็นอคติในความคิดของผู้ให้ข้อมูล

3. การทบทวนเอกสาร (Document reviews) ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสถานการณ์ สภาพการท่องเที่ยว รวมถึงกรณีศึกษาอื่น ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพเพื่อให้เหมาะสมกับข้อมูลซึ่งมีวิธีการวิเคราะห์ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพเพื่อให้เหมาะสมกับข้อมูลซึ่งมีวิธีการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์สรุปอุปนัย (Analytic Induction) จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกต ผู้วิจัยและกลุ่มเป้าหมายจะนำมาหาบทสรุปของบริบทเศรษฐกิจตลาดอาหารกลางคืนร่วมกัน (Bloomberg and Volpe, 2012) เพื่อให้ทราบถึงบริบทด้านทุนทางสังคม รูปแบบการท่องเที่ยว แบบแผนการจัดการจัดการ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อเศรษฐกิจของตลาดในแต่ละจุดของการท่องเที่ยวตลาดอาหารกลางคืน

2. การวิเคราะห์สาเหตุและผล (Cause and Effect Analysis) เพื่อให้เห็นถึงบริบททางเศรษฐกิจด้านทุนทางสังคม รูปแบบการท่องเที่ยว แบบแผนการจัดการ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อเศรษฐกิจของตลาดในแต่ละจุดของการท่องเที่ยวตลาดอาหารกลางคืน และย้อนกลับไปศึกษาถึงเหตุที่ทำให้เป็นเช่นนั้น ซึ่งจะทำได้สามารถหาข้อสรุปเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาตลาดอาหารกลางคืนอย่างมีส่วนร่วม

3. การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) หลังจากได้ข้อมูลการท่องเที่ยวแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) เพื่อประเมินศักยภาพการท่องเที่ยว

4. การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ด้วยตารางโทว์ (SWOT TOWS Matrix) หลังจากการนำข้อมูลโลจิสติกส์และการจัดการโซ่อุปทานมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาเขียนเป็นตารางโทว์ เพื่อค้นหากลยุทธ์ในการพัฒนาศักยภาพโลจิสติกส์ของพื้นที่จุดผ่อนปรนเพื่อการค้าชายแดน ไทย-เมียนมาร์ ในแต่ละพื้นที่ประกอบด้วย กลยุทธ์ SO หรือกลยุทธ์จุดแข็งกับโอกาส กลยุทธ์ WO หรือกลยุทธ์จุดอ่อนกับโอกาส กลยุทธ์ ST หรือกลยุทธ์จุดแข็งกับสิ่งกีดขวาง กลยุทธ์ WT หรือกลยุทธ์จุดอ่อนกับสิ่งกีดขวาง

5. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้เครื่องมือทางสถิติคือการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นร้อยละ (Percentage) ในส่วนของการชี้วัดบริบทเศรษฐกิจชุมชนในแต่ละเขตการค้าชายแดน ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation : S.D.) แล้วจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ในวิธีการหาค่าเฉลี่ยแบบจำแนกสองทาง (Compare Means) และทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติไคกำลังสอง (chi-square distribution : χ^2) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร